

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Nilo Monacho. 80.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

τοῖς πάντας ὑμῖν ἡ δικαιοσύνη πλέον
τῆς γερμανίαν καὶ φαρισαίων, &
δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὸν Βασιλεῖαν
τῆς θρανῶν. τότε λέγων θεοφρεπῶς,
εἴ τι μὴ τὸν δόκιμον, πρᾶξιν ἐργάζον-
δε· οἱ προχήματα ἀρκεῖσθαι τοὺς
Δικαιογίαν θεες λογιώδης, οὐ τὸν θεοῦ
ἵματι Βασιλεία σὺν ἀνοιγοσταγμῷ ε-
πειδὴ γέρε αληθῆς έστιν ἡ βασιλεία,
τοῖς ἀληθεῖς αὐτοῖς ζήτεσιν ανοιγεῖσι·
ἀλισσά δὲ τῆς τοῦ νόμου δικαιοσύνης,
οὐ τοῦ εὐαγγελίου έστιν ἴψυλότης. οὐ μὴ
γέρε τὸν πρᾶξιν πυμαρεῖται, τὸ δὲ καὶ
πράξειν ψιλὸν μέχει βάθειος ἀν-
τοῖσιν, τὸν κριτικὸν ἀκρίβειαν σύδει-
κνύμενον.

ἀπογένοντο
ταῦτα.

Nélio Monacho. π.

Οὐ πεπάθη τῆς πάντας ὑμῖν ἀπε-
πατεῖμεν, καὶ τὸν μάστιχαν Δι-
εύορδον, διορθητικὸν ἡμᾶς ποιῶν ὁ
κύνεος, ἀπεφίνατο προσέχειν ἀπὸ
τῆς ζύμης καὶ τῆς σκανδαλῶν, καὶ εὐ-
τοῖς τῷ αποδίκῳ ταχὺ, ἔως ὅτε ὁ μὲν
ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτῷ ἀπίδηνοι, τὸν
τὸ σώματος ὄρεξιν πρὸς τὸ πνεῦμα βε-
θερπάντως ὀρεσθείμενος, ὁδὸν μὲν, τὸν Σιον
ἀπάκτοντο. Καὶ τὸ γένοντος ὑμῖν ἀπετάσ-
σον ὄρθρονον εὔνοιαν δὲ τοὺς τὸ σῶμα
τὸ σωματικὸν τῆς ἐπαναστάσεως
αὐτῷ προσαγορεύων, ὃς ἐώς παρ' οὐ-
μόθεωρεις ὄφειλε σαν, μήποτε τοῖς
αὐτῆς προστάγμασιν οὐσούσιαν τα-
τεῖσ, καὶ ἀνάξια τῆς ἀνωκλίσεως πρά-
ξαντες, προσδέθημεν ὑπὸ ἀκείνων τῷ
κριτῇ, ὅτε τὰ ἔργα ὑμῖν καὶ τοὺς
λόγγους σωματιγενῶν προσκίνεται, γά-
ποδγάμα ἐκάτωτο τὸ ίδιον ἐργόν.

ἀπάκτοντο.

Αμπελίωφ πρεσβύτερο. π.

αἱ δέδη.

Μὴ συμπροσέσθωσι θρόνος ἀνοικίας
οὐ πλάσασιν ὅπις προστάγμα προστευ-
χήτης ἀγαίων έστιν ψυχῶν, τὸν Καὶ
τῆς ἐκεῖθεν ὄμολογας ἀγανιξούμενος,
πρᾶξις αὐτὸν τὸν ἵστημεν βοῶντας, Μὴ
ὑψήσθω θρόνος ἀνοικίας ἀνατίον.

iustitia vestra plusquam Scribarū & Pha-
risaeorum, non intrabitis in regnum cœlo-
rum. Quod perinde est, ac si modo diuinati-
tati consentaneo diceret: Nisi vos, qui fu-
cum ac prætextum ad Dei ministerium
sufficere existimatis, opinionem in actio-
nem conuertatis, Dei regnum vobis mi-
nimè patebit. Quoniam enim verum re-
gnum est; iis quoque, à quibus verē queri-
tur, aperitut. Porro exuperantia iustitiae
legis, est Euangelij sublimitas. Nam illa
actionem punit: hoc autem nudam etiam
voluntatem; nimis usque ad intimas
cogitationes iudiciariam synceritatem
ostendens:

Opinio in
actionem
vertenda.

Lex action-
em pu-
nit: Euang-
elium
volunta-
tem.

Nilo Monacho. 80.

Quoniam cum ruina nostra ambula-
mus, atque in medio laqueorū incedimus;
idcirco Dominius, ut oculatos & perspicaces
nos reddat, à fermento & scandalis at-
tendendum nobis esse pronunciauit; con-
sentientiumque aduersario citō, dum su-
mus in via cum ipso. Quo quidem in loco
per aduersarium, corporis cupiditatem,
spiritui repugnantem, diuinè intelligit.
Viam autem, hanc vitam vocat, quæ à ge-
nere nostro sine villa institutione peragratur.
Consensum denique ac benevolentiam
erga corpus, agnitionem rebellionis ipsius
appellat, quæ confessim perspici debet: ne
alioqui, si ipsius imperiis succubuerimus,
ac res superna vocatione indignas perpe-
trauerimus, ab illis iudici tum dedamur,
cùm ad opera nostra & sermones colli-
gendoris venerit, reddendumque unicui
que iuxta opus suum.

Marc. 8.
Matt. 18.
Matt. 5.
Quid ad-
uersariū.

Quid nra.

Mat. 16.

Ampelio Presbytero. 81.

Ne adhæreat tibi sedes iniquitatis, qui
fingis laborem in præcepto. Animarum
sanctorum oratio hæc est, pro cœlesti con-
fessione dimicantium, supplicique clamor
re ab eo postulantium, Ne in altum effe-
ratur thronus iniquorum in conspectu